

F. Kocerli adına
Respublika Uşaq
KİTABXANASI

INV. № 2109 qz.

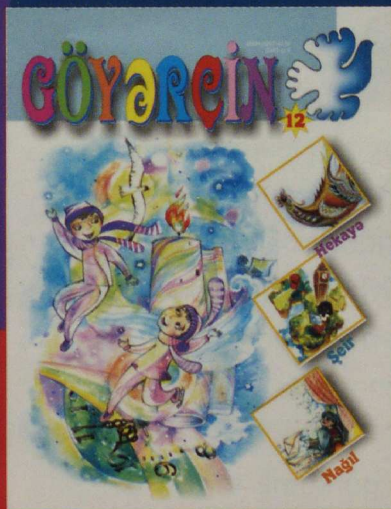
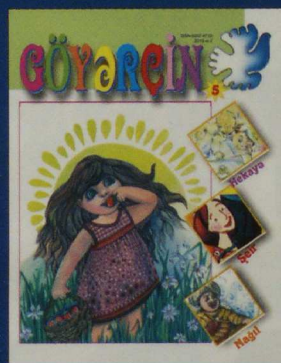
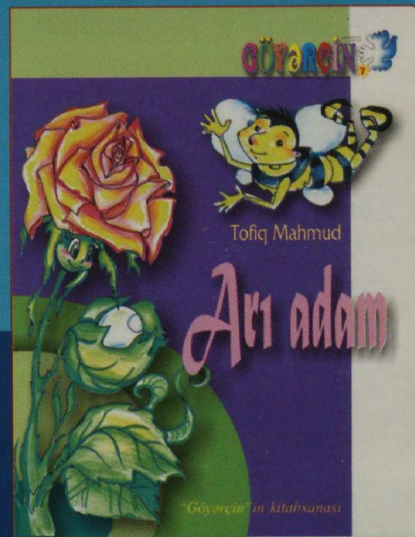
ISSN-0207-4710
2013-cü il

GÖYARÇIN

1

55 YAŞ

DÜNYA UŞAQ
ƏDƏBİYYATI

RƏQS EDƏN DOVŞANLAR

Qrimm Qardaşları

dovşanlara rəqs etməyi öyrədəcəyəm.

Ana onun şalvarını yamadı, piroq bişirdi. Böyük oğul yola düşdü. Yolda bapbalaca adamcıqaza rast oldu. O dedi:

-Bərk acmışam, bir az piroq ver, yeyim.

Böyük oğul adamcıqazı saya salmadı. Onu söyüb getdi. Adamcıqaz hirsələnib ağaca çıxdı və fit verdi. Dərhal hardansa kral çıxdı və odunçunun oğlundan soruşdu ki, ona nə lazımdır? Oğul fikrini deyəndə kral hirsələnib onu zindana saldırdı. Evdə böyük oğlu göz-

Rəssam
Aytən

F. Köçerli adına
Respublika Uşaq
KİTABXANASI
INV. № 2109 qz.

ləyib, gözünü çəkə bilmirdi. Adamcıqaz ikinci dəfə fit

anasına dedi: "Şalvarımı yama, piroq bişir, mən dovşanlara rəqs etməyi öyrədəcəyəm."

Böyük oğulun başına gələn eyni ilə ortancıl oğulun da başına gəldi. Nəhayət, balaca oğul yola düşdü. O da adamcıqaza rast gəldi. Ona yazığı gəlib, piroqun yarısını verdi. Adamcıqaz yenə ağaca çıxıb fit çaldı. Meşənin bütün dovşanları bir yere yığıldı. Bir rəqs etməyə başladılar ki, adam gözünü çəkə bilmirdi. Adamcıqaz ikinci dəfə fit

çaldı. Bu zaman şah gəldi ki, dovşanları gözəl rəqs edirlər. Bərk hirsələnədi. Axı qızını odunçu oğluna ərə vermək istəmirdi. Adamcıqazı karetasına əyləşdirdi, oğlanı isə zindana salmağı tapşırırdı. Adamcıqaz bu ədalətsizliyə dözə bilməyib karetaadakı kralı döydü: "Vədini yerinə yetir! Yoxsa dünyada sənə həyat yoxdur". Kral möhkəm qorxdı, ondan aman istədi. Elə ki səhraya gəldilər, toy məclisi quruldu. Gənclər xoşbəxt yaşamağa başladılar.

-Bəs heyvanlar öz balalarını hardan alırlar? Axı meşədə mağaza yoxdur?!

Dörd yaşlı uşaq avtobusda atasının qucağında əyləşmişdi. Bir qadın içəri girdi. Oğlan cəld atasının qucağından düşüb nəzakətlə ona dedi: -Buyurun, əyləşin!

-Mən bu gün yaman pis yığıldım.
-Ağladın?
-Yox.
-Niyə?
-Ona görə ki, yığıldığımı heç kəs görmədi.

İlk dəfə heyvanxanada fil görəndə qız təəccüblə deyir: -Fil başına əleyhqaz geyib.

-Kim daha gözəldir, atan, yoxsa anan?
-Mən sizə cavab verməyəcəyəm. Çünki anamın xətrinə dəymək istəmirəm.

Həkim oğlanın dişini çəkdi. Oğlan sevinə-sevinə dedi: -Mənim ağızımda ağrıdığı bəsdə, qoy indi də həkimin bankasının içində ağrısın.

-Slavik, indən belə sənün günlərin şən keçəcək. Çünki sənə Nataşa adlı balaca bir bacı almışıq. -Onun əvəzinə televizor alsaydınız, daha yaxşı olardı.

1990, № 12
Tərcümə edən:
Rafiq Yusifoğlu

ATA MİRASI

(Portuqal nağılı)

Bir kişinin iki oğlu var idi. Bir gün kiçik qardaş atasına dedi:

-Mənə çatan mirası, ata payını ver. Onları götürüb bu öklədən gedəcəyəm.

O Ata oğluna çatası pulu verdi. Kiçik oğul nyanı gəzdi, ancaq manat üstünə manat gətirə bilmədi. Əksinə, atasının mirsidiyi pulların əksəriyyətini xərclədi. və iflisləşməkdən qorxan kiçik oğul geri Məyidanda eşitdi ki, atası ölüb. Böyük qardaş isə var-dövlət sahibi olub.

q Böyük qardaş kiçik qardaşa dedi:

-Mən sənə heç bir kömək eləyə bilmərəm. Ancaq atan öləndə mənə bir pişik verib dedi ki, bunu kiçik qardaşına verərsən.

bi ye ve böyük qardaş həmin yeşiyi götürüb, böyük qardaşdan ayrıldı. Yeşiyi açanda onun içindən balaca bir zənci çıxdı. O dedi:

-Ağa, nə əmr etsən, hazıram.

Kiçik qardaş sevincək dilləndi:

-Mənə bir misli-bərabəri olmayan saray tik.

Kiçik qardaşın arzusu o saat yerinə yetdi. O da tezliklə var-dövlət sahibi oldu. Bunu eşidən böyük qardaşın paxıllığı

tutdu. Qardaşına qonaq gələndə qutunu oğurladı. Zənciyə əmr etdi ki, ona gözəl bir saray tikdirsin. Qardaşını isə zindana salsın.

Kiçik qardaş məhbəsdə olanda onun sədaqətli iti və pişiyi oğlana qonaq gəldilər. Vəziyyətdən xəbərdar olandan sonra and içdilər ki, qutunu oğurlayıb sahibinə qaytaracaqlar.

Onlar belə də etdilər. Böyük qardaş qutunu başının altına qoyub yatmışdı. Pişik quyruğunu sirkəyə salıb böyük qardaşın burnuna tutdu. Oğlan başını qaldıraraq asqıranda it qutunu onun başının altından çəkdi.

İtlə pişik yekə bir boranı tapdılar. Onun içini oyub qayıq düzəldilər. Dəryadan üzüb keçmək istəyəndə qayıq çevrildi və qutu dənizin dibinə getdi. İtlə pişik balıqlar padşahına yalvardılar ki, onların qutusunu tapıb versin. Balıqlar padşahı əmr edən kimi balıqlar qutunu tapıb gətirdilər. itlə pişik qutunu aparıb məhbəsdə sahibinə çatdırdılar. Kiçik qardaş qutunu açıb zənciyə əmr etdi ki, onu məhbəsdən xilas etsin. Oğlan məhbəsdən azad olub qardaşının yanına gəldi. Dedi ki, mən sənə heç bir pislik eləmək istəmirəm. Gəl, ikimiz də əl-ələ verib xoşbəxt yaşayaq. Belə atamızın ruhu da şad olar.

Onlar qucaqlaşaraq barışdılar və xoşbəxt ömür sürməyə başladılar.

Rəssam
İlqar

Tərcümə edib işləyəni:
R. Y. Əliyev

KEÇİ

VƏ ÇAQQAL

(Manden (Afrika) nağılı)

Bir dəfə Keçi bir tor tapıb çaya getdi ki, balıq tutsun. Toru neçə dəfə suya atıb çəksə də, bir şey alınmadı ki, alınmadı. Keçi fikrə getdi: "Bəs mən neyləyim? Balalarım acından ölür. Bəs mən onlara nə yedizdirim?"

Birdən Keçi gördü ki, Çaqqal çiyində bir kisə təzə balıq aparır. Keçinin ağzı sulandı. Fikirleşdi ki, gərək nə yolla olur-olsun, balıqları çaqqalın əlindən alım. Ya mən çaqqalı aldatmalıyam, ya da o, məni yeməli. Başqa yolum yoxdu.

Çaqqal Keçini görüb uzaqdan qışqırdı:

-Ey, qonşu, necəsən?

Keçi özünü eşitməzliyə vurdu. Sakitcə dayanıb çaya baxmağa başladı. Çaqqal onu ikinci dəfə səslədi. Keçi heç ona əhəmiyyət də vermədi. Bunu gören Çaqqal balıq dolu kisəni və toru yerə atıb lap keçinin yanına gəldi. Düz onun qulağının dibində qışqırdı.

-Ey, Keçi, yatmısan? So-

ruşmaq istəyirdim ki, necəsən?

-Nə dedin, nə dedin? – Keçi pozmadan Çaqqala sarı döndü. Keçinin əhvalı

Çaqqal hirsələndi:

-Deyəsən, sən dərinə heç fikrə q

Səhərdən nə qədər çağırıram, yəni gəlir, cavab da vermirsən. Nə yama heç məni q

Keçi özünü qorxmuş kimi göstərərək dedi:

-Bağışlayın, heç fikrim özümdə deyil. Evimdə o qədər ət var ki, heç bilmirəm onları neyləyim.

-Bu qədər ətə hardan almısan? – Çaqqal təəccüblə soruşdu.

-Bu yaxınlarda bir cadugərin yanına getmişdim. Mənə elə bir buyuz düzəltdi ki, hansı heyvana vururam, o dəqiqə ölür. Heyvanların çoxu sözlərimə inanmadı. Elə buna görə buyuzum onlara dəyən kimi öldülər. Onların hamısının cəmdəyini daşıyıb evə yığmışam. Hava da bərk istidir. Qorxuram ki, ətler xarab olar. Ona görə fikirləşirəm ki, görsən neyləyim.

Çaqqalın qorxdığını hiss eləyən Keçi bir az da bərk ürəkələndi:

-Bəlkə sən də mənim sözlərimə inanmırsan?

Çaqqal kəkələyə-kəkələyə cavab verdi:

-İnanıram, inanıram...

Sonra o, gözaltı Keçinin buyuzlarına baxdı. Qorxudan gözlərini bağladı. Sonra qəfil-dən qaçmağa başladı. Keçiyə də elə bu, lazım idi. O, sakitcə gedib bir neçə balığı və toru götürüb evlərinə apardı.

O gecə keçinin balaları doyunca yedilər. Axmaq çaqqal isə kəndin o başına-bu başına keçərək acından uladı.

Tərcümə edib işləyəni:
R.Y.Əliyev

Rəssam
Aytən

